

havere, der dele Indtægten, og det vil dog være urigtigt, dersom man ved en Lov som denne egentlig forbød, at Sukkerfabrikkerne maatte lave Melassefoder. Det vilde de nemlig ikke kunne, hvis vi uforandret fik en Lov som dette Forslag. Men naar man vil tage dette under Overvejelse og give en passende Kompensation, for Eksempel saaledes, at det paa Tro og Love opgaves, hvor megen Melasse der var afgivet til Foder, for hvilket der saa skulde gives Godtgørelse — af den øvrige Melasse maatte man jo saa tage Told — tror jeg, at man kan være tilfreds. Sukkerroedyrkerne kunde da blive fri for Tab ved denne Lov. Med Hensyn til de andre Punkter, der ere nævnte, tror jeg egentlig, at dette Lovforslag ikke er saa nødvendigt for Tiden. Toldlovforslaget ligger jo i Lands-tinget, og jeg kan ikke se andet, end at man maa være enig med det ærede Medlem for Bornholm (Blem) deri, at der er andre Poster, hvor det kunde være lige saa retfærdigt at være imødekommende som med Hensyn til dem, der angaa Fiskerne, det er jo ikke saa, at det er Fiskerne selv, som denne Godtgørelse af Tolden paa Salt egentlig vil komme til Gode, det er Fiskehandlerne, Fiskegrossererne. Ved ethvert Fiskerleje, navnlig dem, der ligge nær ved Byerne, er der Grosserere, som opkøbe for Eksempel Silden og sælge den, og Fiskerne maa saa nøjes med den Pris, de kunne faa. Derved ere de afskaarne fra at faa Andel i denne Godtgørelse paa Saltet. Maaske det imidlertid kunde være gavnligt at give den for Fiskehandelens Skyld, saa at denne kunde trives bedre herhjemme. Men det Spørgsmaal kunde vel nok taale at vente, naar andre vigtige Spørgsmaal maa vente paa Toldlovens Afgørelse. Paa samme Maade forholder det sig med Østersspørgsmaalet. Det er et Luksusanliggende, som meget godt kan vente til Toldlovens Afgørelse. Med Hensyn til Punkt 3, Fisk af egen Fangst, der er saltet om Bord i danske Fiskerifartøjer, vil jeg sige, at man vistnok hurtigst muligt bør komme denne Fordring i Møde, for at Fiskerne kunne konservere deres Vare, til de kunne faa den hjem og gøre den salgbar. Dette vil vist heller ingen modsætte sig, det vilde i alt Fald være meget retfærdigt, om denne Indrømmelse blev gjort. Jeg skal dermed slutte, idet jeg haaber, at man tager tilbørligt Hensyn til, at indenlandsk Melasse til Melassefoder maa blive lige saa toldfri som det, der indføres fra Udlandet.

Ole Olsen: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne, særlig fra det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (Rørdam) kunde jeg for saa vidt gerne have frafaldet Ordet. Den højtærede Minister udtalte, at det ikke var alle Landbrugere, der vare enige om, at dette Lovforslag skulde fremmes, og deri har den ærede Minister fuldstændig Ret. De Landbrugere, som dette Lovforslag ikke vil komme til at berøre til deres Fordel, ønske selvfølgelig ikke at fremme dette Lovforslag, og det gælder i Særdeleshed de Landbrugere, som dyrke Sukkerroer, de ville, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget uforandret, som det foreligger, lide et Tab, idet de have Interesse i det Overskud, Sukkerfabrikkerne faa til Dels netop ved Salg af Melassefoderet. Jeg vil derfor lige som det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds tilraade, at der, dersom dette Lovforslag bliver gennemført, maa tages tilbørligt Hensyn til, at Roedyrkerne blive fri for den Afgift, der svares af Melassefoderet.

Trolle: Den ærede næstsidste Taler (R. Claussen) fremkom med nogle Bemærkninger angaaende Anvendelse af Saltet i Fiskeriets Tjeneste, hvad enten det blev benyttet af Fiskehandlerne eller af Fiskerne. Jeg kan ikke tiltræde den Anskuelse, der blev gjort gældende af det ærede Medlem, idet jeg mener, at det til syvende og sidst er Fiskerne, der komme til at betale Gildet, naar der skal betales Afgift af Salt, der benyttes til Konservering af det Produkt, de tilbyde paa Markedet, Fiskehandleren kan nemlig ikke give saa høj en Pris for den ferske Vare, naar hans Konserveringsmiddel koster saa og saa meget, hvis han skal konkurrere med andre Produkter andet Steds fra, som ere fri for denne Afgift. Jeg kan altsaa ikke indrømme Berettigelsen af den Forskel, der paa dette Punkt er bleven gjort gældende. Hvad der navnlig har givet Anledning til, at jeg har taget Ordet, er min Opfattelse af, at der er en væsentlig Forskel paa det, der gøres gældende over for Salt, og det, der gøres gældende over for Østers. Jeg mener nemlig, at det beror paa en Fortolkning og en falsk Fortolkning af den gældende Toldlovgivning, at man overhovedet opkræver Told af de Østers, der indbringes af danske Fiskere fra aaben Sø. Det forekommer mig, at man ikke kan kræve Told for noget, der ikke kommer fra Udlandet. Man maa